

Etätyöpiste eKomerossa

Etäpalavereista

Tiedote **12.10.2020 10:11**

Kokoustaminen on parasta etäilemällä.

Yhden hyvän asian vuosi 2020 on mukanaan tuonut: etäpalaverit. Kirjastossa ei hirmuisen paljon etätöitä pysty tekemään, tärkein tehtävämme kaikista uusista toimintamuodoista huolimatta on asiakaspalvelu. Etenkin pienissä ja vähäväkisissä kirjastoissa jokainen työntekijä on joka päivä hoitamassa lainausta, palautusta tai tietopalvelua. Kaikista digitaalisuuden tuomista mahdollisuuksista huolimatta tärkein työmme tehdään edelleen fyysisessä kirjastotilassa asiakkaan kanssa naamakkain kommunikoiden. Kokoukset ja koulutukset onnistuvat etänä kuitenkin mainiosti.

Kaltaiselleni korvessa asuvalle ja pitkää työmatkaa ajavalle on valtava helpotus, ettei tarvitse lähteä puoleentoista tunnin palaverin takia koko päiväksi Helsinkiin. Nykytekniikan ansiosta voin osallistua siihen työpaikalta tai kotoa käsin. Työelämässä on jatkuvasti opittava uutta ja kynnystä osallistua Lahdessa järjestettävään koulutukseen madaltaa hurjasti se, ettei tarvitse puolen päivän koulutuksen takia istua viittä tuntia junassa ja pelätä eksyvänsä suurkaupungin syntisessä melskeessä pahuuden poluille.

Pidin viime viikolla varttitunnin esitelmän Monilukutaitoa sanataiteella -hankkeen omasta osuudestani kirjastojen etänä järjestetyllä kehittäjäfestivaalilla. Paikalla oli väkeä Kanta- ja Päijät-Hämeen, Kymenlaakson, Etelä-Karjalan, Pirkanmaan ja Keski-Suomen alueiden kirjastoista. Alunperin festarit oli tarkoitus järjestää Hämeenlinnassa. Minulta olisi käytännöllisesti katsoen mennyt kaksi työpäivää tuon viidentoista minuutin esitelmän pitämiseen, jos alkuperäinen suunnitelma olisi pitänyt. Tai yksi tolkkuttoman pitkä.

Hyvä näin, en nauti matkustamisesta. Kaikkein mieluiten vietän vapaapäiväni ja lomanikin kotona. Etänä pidetyssä esitelmässä on kuitenkin haasteensa. Aina saan jännittää toimiiko kotona yhteys ja jos toimii, toimiiko mikrofoni. Saanko auki työpaikalla Power pointilla tekemäni diashown kotikoneeni ilmaisversiolla, en saanut. Yleensä ongelmat ratkeavat, tässäkin tapauksessa tilaisuuden järjestäjä avasi diashowni omalta koneeltaan ja käänteli sivuja toiveiltteni mukaisesti.

Hankalinta esitelmän etänä pitämisessä oli se, että en nähnyt yleisöä. En tiedä nukkuivatko he, nauroivatko vitseilleni vai näyttivätkö hävyttömiä sormimerkkejä jorinoihini kyllästyneinä. Chat-mahdollisuus Teamsin kautta järjestetyssä tilaisuudessa oli, mutta sinne tulleita kommentteja en kerennyt lukea, piti keskittyä puhumiseen. Ei chat-viestejä tosin kannata kesken esityksen lukeakaan, koska kirjoitetusta tekstistä eivät puhujan äänenpainot erotu ja väärintulkinnan mahdollisuus on kiireessä mahdollista. Kyse on niin sanotusta twitter-efektistä, jossa kaikki kirjoitettu tulkitaan mahdollisimman ikävällä ja aina väärällä tavalla. Ja kaikki tämä yleensä vielä täysin tarkoitushakuisesti.

Jos jatkossa pääsen vastaavalla tavalla järjestettyyn tilaisuuteen puhumaan, pyydän osallistujia pitämään kamerat ja mikrofonit päällä. Esiintyminen on paljon helpompaa, jos näen yleisön reaktiot ja kuulen heidän huokailunsa, paperin kahinat ja kirjoituksen suhinan. Etäpalaverissa voi jopa yskiä tuntematta itseään huonoksi ihmiseksi.

Nyt alan kuitenkin valmistautua paikan päällä livenä pidettäviin sanataide- ja kirjavinkkaussessioihin. Tämän syksyn ensimmäisen sellaisen pidin viime viikolla, torstaina on seuraava. Sitä ennen osallistun Lahden AKEn järjestämään esiintymiskoulutukseen. Etänä. Kutsun mukana tulleissa ohjeissa luki, että kamerat pidetään päällä koko koulutuksen ajan. Kiitos! Pitää vain muistaa ajaa parta ja panna housut jalkaan.

mika.kahkonen@imatra.fi

Puh: 020 617 6602

[Sanarkistin muut blogimerkinnot löytyvät täältä.](#)

